

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412203864
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8412203864.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovanej: W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, P., t.č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou W. A., asistentkou Z. súdu P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/82/2012-36 zo dňa 09.07.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Nariadil vrátiť žalobcovi 9,80 Eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Žalobcovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi 59,24 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Zrušil platobný rozkaz 3 Ro 170/2012 z 9.5.2012. Trovy konania účastníkom nepriznal.

Výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka odôvodnil podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie § 142 O.s.p. a zdôraznil, že nevyhnutné sú iba tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť iných odvolacích súdov. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V danom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premičania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Taktiež žalobca poukazuje na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas

hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Argumentoval aj novelizovaným znením § 93 ods. 3, 5 a 6 O.s.p.. Domnienka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. sa v danom prípade neuplatní. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozhodnutie v tejto časti zmenil tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada vzniknutých trov. Zároveň si uplatnil trov odvolacieho konania vo výške 35,05 eur.

Žalovaná ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (účinného do 31.12.2014) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trov. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trov konania odporca.

Z obsahu spisu vyplýva, že občianske združenie - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej dňa 08.09.2014. V podaní zo dňa 20.10.2014, doručenom súdu prvého stupňa dňa 22.10.2014 vedľajší účastník poukázal na spotrebiteľský charakter sporu a skutočnosť, že dojednanie o zmluvnej pokute, zaplataenia ktorej sa žalobca domáha, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň vzniesol námietku premlčania. Žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Súčasne si uplatnil trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Účastník konania, ktorý v spore uspel (§ 142 ods. 1 O.s.p.) alebo zastavenie konania nezaviniť (§146 ods. 2 O.s.p.), má v zásade nárok na náhradu trov tohto konania.

V danom prípade žalobca späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, preto mu v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. vznikla povinnosť nahradit' trov konania protistrane, t.j. žalovanej ale aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu v konaní na jej podporu.

Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe našťudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce,

pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Odvolaací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4 MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolaací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka, teda nie je možné súhlasiť s argumentom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov sú neúčelné z dôvodu, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má byť samé zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

Vedľajší účastník poskytol žalovanej kvalifikovanú ochranu. Aktivity vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa. Argumentácia, že vedľajší účastník podáva vyjadrenia bez znalosti prejednáwanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania neobstoí, pretože vedľajší účastník sa k veci vyjadril až po tom, ako mu bola doručená žaloba spolu s prílohami. Po preštudovaní materiálov obsiahnutých v súdnom spise namietal premlčanie nároku žalobcu, poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy, neprijateľnosť zmluvných dojednaní o zmluvnej pokute. Pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd je z úradnej moci povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa, resp. na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu odvolaací súd uvádza, že súd nie je povinný zisťovať stanovisko účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje a to už od okamihu vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší účastník je v tomto kontexte procesne samostatný, čo vyplýva z § 93 ods. 4 O.s.p.. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa subjekt stáva vedľajším účastníkom momentom oznámenia svojho vstupu do konania na podporu niektorého z účastníkov, pričom výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať sa nevyžaduje. Súhlas účastníka sa predpokladá. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadrí nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva, ktorým sa súd zaoberá po podaní takéhoto návrhu. V predmetnej veci žalovaná nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nevyjadrila.

So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolaací súd uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol a úspešná žalovaná a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnili, žiadne trovy odvolacieho konania im zo spisu nevyplyvajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.